

SPIŠSKÝ PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

I december 2013

Vlado Mucha daroval svoju krv 113-krát ...

čítajte na strane 3

V Írsku majú tip-top cesty a výplatu každý piatok ...

čítajte na strane 4

Šachtag – bujaré banické oslavy ...

čítajte na strane 5

Predstavujeme malé športy – Zjazdové lyžovanie ...

čítajte na strane 7

Editoriál

Poslednýkrát v roku 2013 k vám prichádza Spišský Patriot. Verím, že ste s ním zažili veľa príjemných, zábavných, ale aj poučných chvíľ. Vianoce už stále silnejšie klopú na naše dvere a s malým odstupom za nimi prichádza aj posledný deň roku 2013 - Silvester. A práve o nich bude reč v dnešnom Editoriáli.

Plným právom si Vianoce vyslúžili prívlastok „najkrajšie sviatky v roku“. Až na pár totálnych ignorantov si všetci s radosťou vychutnávame ich nezameniteľnú atmosféru a čaro. Ale aj vôňu a chuť. Viac ako po iné dni v roku myslíme nielen na svojich najbližších, ale mnohí z nás aj na ľudí, ktorí potrebujú pomoc iných. Či už kvôli veku, zdravotnému stavu, alebo osudu, ktorých im nečakane a kruto zasiahol do životov. Darčeky síce nie sú hlavným zmyslom Vianoc, ale každý z nás chce v týchto dňoch aspoň nejakou drobnosťou obdarovať tých, ktorých má rád, alebo tých, ktorí to potrebujú. Dávno všetci vieme, že nie cena určuje veľkosť daru, ale úprimná snaha potešiť, resp. pomôcť. Vianoce spájajú rodiny, priateľov a dávajú čas aj priestor na to, aby sme si spomenuli aj na tých, ktorých už medzi nami nie sú, alebo na tých, ktorým sme sa po celý rok nestihli ozvať. Život však nie je iba biely a tak čiernym obdobím sú Vianoce pre kaprov. Intenzívnejšie prežívajú smútok a samotu aj ľudia opustení. Aj oni cítia vo vzduchu to vianočné fluidum a určite spomínajú, ako si ho v minulosti v kruhu rodiny vychutnávali. Práve na takýchto ľudí by sme si mali, aspoň v posledných dňoch kalendárneho roka, spomenúť. Tak ako kresťania veria, že v týchto dňoch prišiel na svet, prostredníctvom svojho syna Ježiša, Boh, rovnako môže zapôsobiť na ľudí, ktorí žijú v opustenosti a samote, krátka návšteva, či aspoň slovíčko povzbudenia. Je veľkým darom vedieť, že sa o nich niekto zaujíma, že si ich niekto všimol, že niekomu stoja za pomoc a lásku.

Takže, veľa lásky, priatelia!

- leb -

Vianočná Spišská Nová Ves

Dedkovia a babky sa zabávali na vianočnej kapustnici

Dôchodcovia z jednoty dôchodcov si tesne pred Vianocami pochutnali na tradičnej vianočnej kapustnici. Naši dôchodcovia sa stretli, porozprávali, zaspievali si a pred vianočným upratovaním, vyváraním a vypekaním sa príjemne naladili. Prezradíme vám aj rodinný recept pani Gitky na vianočnú kapustnicu.

O stretnutie na vianočnej kapustnici mali starkí veľký záujem. „Prišlo nás tu 64. Je predvianočný adventný čas, nemalo by sa tancovať, tak sme si zaspievali, zarecitovali, navarili kapustnicu a zahrali na harmonike,“ opísala stretnutie šéfk organizácie Jednoty dôchodcov Marta Ivanovová.

„Vianočná kapustnica mi veľmi chutila. Boli tam hubky, zemiaky, kapusta, koreniny, klobása, údenina, krupky a slivky. Veľmi dobre ju navarili,“ pochvaľovala si Helenka Dugasová. Gitka Kolarčíková doma varí takú istú kapustnicu, ako varieval jej nebohy manžel. „Ide tam voda, kapusta, hríby, za hrst' ryže, za hrst' krúпов, údené a bravčové mäsko nakrájam na kocky, sušené slivky, korenie, nechám to povariť. Nedávam tam žiadnu zápražku. Chodím k deťom na sviatky a túto kapustnicu im vždy so sebou

prinesiem,“ prezradila rodinný recept. Po dobrej večeri, dôchodca Peter Kolesár na vianočnej kapustnici svojim rovesníkom zaspieval. A čo by si chceli nájsť pod vianočným stromčekom naši starkí? „Hlavne zdravie, aby nás detičky prišli pozrieť, v pohode posediť, pospomínať a sme spokojní,“ povedala Alica Kolesárová. „Hlavne zdravie si želim, lebo môj brat vážne ochorel. Aby moje deti svorne držali pri sebe, aby sa stretávali, po tom túžim celý život. Jed-pokračovanie na str. 2

Mestské výbory - záverečné zhrnutie

Verím, že vás náš seriál o mestských výboroch v Spišskej Novej Vsi zaujal. Jeho ambíciou bolo pozrieť sa na život Novovešťanov v rôznych častiach mesta. Ukázať špecifiká, klady, ale aj to, čo ľuďom k spokojnosti ešte chýba. V mnohom bol inšpiratívny aj pre mňa.

Zistil som, že nie je správne podlahnúť pocitu, že za tie roky, čo v meste žijem, ho poznám dokonale. Nepoznám, ani nikdy nebudem poznať. Ale pozorne som trištvrt roku počúval chvály aj kritiky ľudí zo sídlisk, či starého mesta“ pokračovanie na str. 2

Šuškanda

O pár dní sa začne rok 2014. Predpovede o tom, aký bude už vydávajú numerológovia, veštkyne, vizionári, ale aj historické letopisy. V mnohých z nich sa objavuje slovné spojenie „rok veľkej zmeny“. A nie, žeby nám bolo nejako mimoriadne zle, to určite nie, zmenu k lepšiemu by určite mnohí z nás privítali.

Na rozdiel od rôznych šamanov a kryštálových guľ dokážem povedať, že rok 2014 môže byť rokom zmien. Každému z našich čitateľov by som doprial iba tie pozitívne, ale to možné nie je. Dokonca bude nutné pre tie zmeny niečo urobiť. Zmena, totiž, prí-

de vtedy, keď v ňu človek verí. A ak ide svojmu šťastiu oproti. Nechávať všetko na osud zvyčajne neprinesie nič.

Nejeden z nás si nájde v posledných minútach starého roku čas na krátku rekapituláciu končiaceho sa roka 2013 a možno aj na pár prianí a sľubov do toho nadchádzajúceho. Každý bude končiaci sa rok hodnotiť individuálne a odlišne. Asi všetci na Spiši ale budeme musieť konštatovať, že svetová ekonomická kríza na nás stále neprijemne dolieha. Ešte stále chýba na Spiši práca. a s ňou aj peniaze. Po niektorých opravách ciest a chodníkov, aj po inštalácii nových sôch, je naše mesto opäť o čosi krajšie. Skrachovalo ly-pokračovanie na str. 2

Vianočná Spišská...

pokračovanie zo str. 1
sme stretli na trhoch aj s jeho dvoma chlapcami.

Už na prvý pohľad bolo tento rok na vianočných trhoch menej predajných stánkov ako pred rokom. Zato na dvakrát deťom rozdávali mkulášske darčeky. V piatok medzi na zavítal „regulárny“ slovenský dedo s bradou, čertom a anjelom. V pondelok sa u nás na chvíľu zastavil „americký“ kamión. A tak detičky spievali, recitovali a so svietiacimi očičkami prijímali baličky s ovocím a sladkosťami.

Menej niekedy býva viac. Tentokrát ale menej bolo menej. I napriek tomu mohol byť každý Novovešťan, ktorý ich navštívil, spokojný. „Nám tu nechýba nič. Darčeky kupujeme inde. Ale hrá tu pekná hudba, stretli sme veľa priateľov a zohrial nás vianočný punč. Dokonca mali aj detský punč,“ pochvaloval si pán Oliver. Usmiaty sa pobral domov v spoločnosti manželky a syna. A vianočný trh tak splnil, to čo splniť mal - vyvolať atmosféru pohody, pokoja a porozumenia.

-le-

Mestské výbory...

pokračovanie zo str. 1
ta, alebo jedinečného Telepu a občas nesprávne odstrkovanej Novoveskej Hutí. Všetci platia dane mestu a štátu a všetci preto majú právo požadovať za svoje peniaze primerané služby. Musia mať opravené a aj v zime zjazdové cesty a chodníky, patrí im kvalitná lekárska starostlivosť, ich deti by mali v moderných školách učiť kvalitní učitelia a aby sa o ich bezpečnosť starali profesionálni policajti alebo hasiči. Ľudia majú nárok na pomoc v prípade núdze, ale aj priestor a čas na svoje koničky a voľnočasové aktivity. Nesmú mať pocit, že ak prídu niečo vybavovať na úrady, že sú úradníkom na obtiaž. Práve naopak. Ľudia si úradníkov, policajtov, či hasičov platia a tí dostávajú plat za to, aby všetkým ľuďom v meste pomáhali. Bez rozdielu - bohatým aj chudobným, vplyvným aj obyčajným, starým aj mladým atď. Veľa dobrého

sa už v našom meste urobilo, ale veľa dobrého je ešte potrebné urobiť. Novovešťania si to zaslúžia. A rovnako si zaslúžia prežiť posledné dni roka 2013 so svojimi blízkymi, vychutnávať si pravú atmosféru Vianoc, cítiť, že niekto ich má rád a mnohí na nich v týchto čarovných chvíľach myslia. A k tomu ešte potrebnú dávku zdraviečka a v novom roku splnenie čo najviac prianií v osobnom i profesionálnom živote. To chcem zaželať všetkým Novovešťanom.

Rast'o Javorský

ZNÁMI NEZNÁMI NOVOVEŠŤANIA

Vlado Mucha
daroval svoju krv 113 krát!

Ochranár Vlado Mucha je pravidelným darcom krvi už 30 rokov. Za 100 odberov získal Kňazovického medailu. Vyššie ocenenie plakietou už dostať nemôže, no v darcovstve krvi s nadšením pokračuje aj naďalej.

Sám o sebe hovorí, že darovať krv chodí pravidelne, ako závislák. S „muším“ humorom hovorí: „Pri darovaní krvi zabijem dve muchy jednou ranou. Pomôžem ostatným, ale aj svojmu zdraviu.“

Vlado Mucha začal s darcovstvom krvi ešte ako študent na vysokej škole v Žiline. „Celé sa to začalo pred tridsiatimi rokmi. Vtedy ešte aj červené vínko po odbere nalievali,“ s úsmevom na perách zaspomínal na svoje darcovské začiatky.

Tento rok oslávil okrúhlu 50-tku. Jeho krv koluje v žilách desiatok ľudí, ktorí ju potrebovali. Darcovstvo krvi, v jeho prípade, nie je rodinná tradícia. Na transfúziu stanicu chodí z vlastného presvedčenia. „Som v tom, ako kôl v plote. Nádej a pokračovateľov vidím v mojich malých deťoch. V práci sme však viacerí darcovia,“ uviedol.

Ochranár tvrdí, že pri darovaní krvi pomáha iným aj sebe. „Pomôžem tým, ktorí krv akútne potrebujú, a zároveň pomôžem aj svoju zdraviu. Ved' púšťanie žilou je prastará spôsob liečby, podobné, ako pijavice,“ prezradil. Sympatický Novovešťan priznal, že darovanie krvi má jedinou temnú stránku. „Pol dňa po odbere sa cítim malátnejší a ospalejší. Žiadne ďalšiu slabosť však necítim, skôr naopak. Dobrý pocit ma ženie vpred v boji za ďalšími životnými métami.“

Vlado daroval na transfúznej stanici vzácnu červenú tekutinu už 113 krát. Chodí tam ako ročné obdobie. „Darovať krv chodím ako závislák, štyri krát do roka. Je to super, pretože mám pravidelnú zdravotnú prehliadku,“ pochvaľuje si. Prehliadka totiž patrí ku každej predodberovej procedúre.

„Zdravotníci tak zistia, či som v stave darovať krv. Menšiu prestávku som mal iba počas zdravotných problémov s boreliózou,“ spomína.

Za 100 odberov Vlado dostal najvyššie možné ocenenie, tzv. Kňazovického medailu. „Pokiaľ to regule darcovstva a moje zdravie dovoľia, budem sa aj naďalej s radosťou venovať tejto prospešnej závislosti, pretože v počte darovaní už žiadna ďalšia ocenenie plakietou neexistuje,“ uzavrel náš rozhovor.

Milí Novovešťania. Krv nie je nikdy dosť. Ak pre Vianocami chcete urobiť dobrý skutok, určite neoľutujete, ak pôjdete darovať krv. Nikdy totiž neviete, kedy vzácnu tekutinu budete potrebovať práve vy, alebo vaši najbližší. **(sim)**

Dedkovia a babky sa zabávali...

pokračovanie zo str. 1
no moje dieťa žije na Sliači, dcéra v Ostrave a dve deti mám blízko pri sebe,“ uviedla Gitka Kolarčíková. „Do budúceho roka by sme si želali nejaký priestor, kde by sme sa mohli stretávať. Prenajať si miestnosť sami finančne nezvládame, privítali by sme buď nejakého sponzora, alebo mať šťastie a dostať na to peniažky cez nejaký projekt,“ doplnila želania Marta Ivanovová.

Dôchodcovia v Spišskej dome neľnia. „Máme aktívne starnutie. Každý týždeň chodíme na turistické vychádzky. Sú to ľudia po 80-tke. Navštívili sme Zbojnícku Téryho chatu, chatu Plesnivec, či Skalisko v Henclovej. Prekonali sme výšku 1 200 metrov nad morom. Často chodíme spoločne do divadla v Spišskej Novej Vsi a raz do mesiaca rýchlikom zájdeme do Košíc, do divadla, pretože máme

radi aj balet, či operu,“ prezradila Marta Ivanovová.

Seniory z jednoty dôchodcov odkazujú všetkým osamelým starším ľuďom, aby neseďeli doma sami. „Príďte medzi nás, určite neobamňajte. Človek si v spoločnosti nájde svojich ľudí, príde na úplne iné myšlienky a zabudne na dennodenné starosti,“ optimisticky uzavreli náš rozhovor.

(sim)

Šuškanda

pokračovanie zo str. 1
žiarske stredisko, to dlho sľubované sa ani len nezačalo stavať. Zahraniční investori nás akosi obišli a všetko akoby zapadlo do zabehnutých koľají. Určite by neškodilo pustiť do mesta trochu čerstvého vzduchu. Nové nápady, ktoré by ešte vylepšili všetko to dobré a pekné, čo už máme.

Celá redakcia Spišského Patriota všetkým Novovešťanom, bez rozdielu vieroveryznania, farby kože, pohlavia, či politického trička, praje nádherné sviatky, stretnutia s ľuďmi, ktorých máte radi, a ktorí určite majú radi vás. Nech sa vydarí kapustnica, stromčeky nech svietia a s nimi aj spokojné úsmevy na vašich tvárach. A nech vám sviatočné chvíle neskazia žiadne zdravotné problémy. A nezabúdajte: krsáne je byť obdarovaný, ale ešte krajšie je niekoho obdarovať. Trebárs len pekným slovom, alebo pomocnou rukou. **Váš Spišský Patriot**

HĽADÁTE PEKNÝ BYT
ZA ROZUMNÚ CENU?

Najlacnejšie a najvýhodnejšie bývanie v Spišskej Novej Vsi

Nové 1-, 2-, 3-izbové byty
od 850 €/m²

Blížšie informácie na:

053/417 32 39

**NEVÁHAJTE
A DOHODNITE SI OBHLIADKU!**

www.panoramacity-sro.sk

Chrapčikova 688/29 | 052 01 Spišská Nová Ves
Tel.: 053/417 32 31, 417 32 39 | e-mail: panoramacity-sro@panoramacity-sro.sk

V 1. vlně bolo postavených 9 garáží (2 sú ešte voľné), v druhej vlně na jar 2014 dôjde k výstavbe 8 ks garáží.

- ohradený a monitorovaný areál
- automatická brána na diaľkové ovládanie
- prídte si zarezervovať svoju garáž

Cena garáže

8 990 €
vrátane DPH

www.panoramacity-sro.sk

Chrapčikova 688/29 | 052 01 Spišská Nová Ves
Tel.: 053/417 32 31, 417 32 39 | e-mail: panoramacity-sro@panoramacity-sro.sk

Dedo Mikuláš, familiárne zvaný Miťo má tri svoje zlatíčka: dvojročného labradorského retrievera Luka, osemročného vnuka Lukáša a trinásťročnú susedkinu dcéru Luciu. Cez týždeň majú čo robiť, ale v sobotu ráno sa u deda rozletia dvere a deti zavelia:

Ide sa do lesa. Dnes okolo Tomášovského výhľadu

Len čo napadol prvý sneh a krajina vôkol sa nadýchla do vianočnej atmosféry, rozhodli sme sa, tentokrát aj s Luckinou mamou, že si urobíme prvú zimnú prechádzku. Voľba padla na krajinu okolo Tomášovského výhľadu, lebo na tejto trase možno obdivovať v údolí Hornádu srieňom obalené stromy a kríky a hore, na lúčach krásne zasnežené výhľady do Hornádskej kotliny.

Na parkovisku na Čingove sme sa rozdelili na dve skupiny, jednak preto, aby sme sa s deťmi trochu zabavili a tiež, aby aj Luk neprišiel skrátka, lebo on by sotva prešiel po stupačkách okolo Hornádu. Ja s Luckou a Lukom sme sa vydali po žltej značke hore do kopca, Luckina mama aj

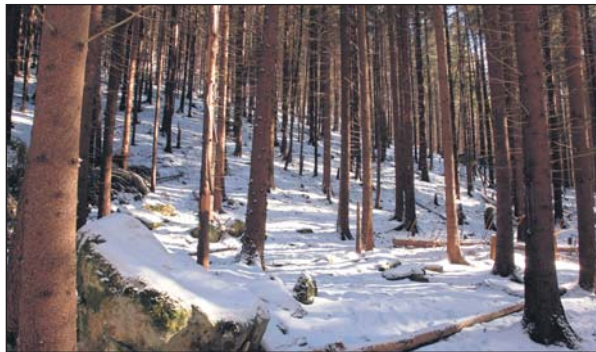
platni Tomašovského výhľadu, odkiaľ je pekný pohľad do doliny Bieleho potoka a na strane nad Kyseľom. Po chvíli pokračujeme severným smerom cez les na lúky nad Spišskými Tomášovcami a pred nami je fascinujúca panoráma dedínok Hornádskej kotliny, Levočských vrchov a na západ i Vysokých Tatier, ktorých končiare už svietia do krajiny svojou bielou prikrývkou.

Po lúčnej a neskôr lesnej ceste západným smerom, po hrebeni lesa, prichádzame po viac než hodine nad Letanovský mlyn, zostúpime do doliny k Trstenému potoku a prichádzame na most, kde sa z druhej strany k nemu blížia „naši súper.“

Jaskyni a Nad tíšinou a neskôr po lesnom chodníčku, chvíľu po ľavej a chvíľu po prvej ruke mŕňajúc šum neposlušných vôd Hornádu.

Táto trasa je fascinujúca najmä, ak hladina rieky, po dlhšie trvajúcich krutých mrazov zamrzne a vy ju môžete absolvovať na korčuliach, či lyžiach, lebo potom je pohľad na strmé skalné bralá vôkol naozaj nezabudnuteľný a jedinečný.

Keď prejdeme cez veľký most ponad rieku, na svahu sa k nám na chvíľu pripojí červená značka z Kláštoriska, zostúpime strmo, ale krátko k priesvitným hlbokým krištáľovočistej vody Bieleho potoka a už stojíme pod majestátnym bralom

s mojim vnukom Lukášom zamierili po modrej, okolo rieky Hornádu a stavili sme sa, kto bude skôr podupávať na moste na Letanovskom mlyne.

My sme stúpali hore do lesa smerom na Ďurkovec a keď sme minuli chatu Ponikleč, zabočili sme prudko vľavo a začali traverzovať kopec Ludmanky. Približne v strede trasy k Tomášovskému výhľadu sme sa zastavili pri dvoch zaujímavých skalných útvaroch - pri Ihle a Kazateľnici. Je z nich pekný výhľad do Prielomu Hornádu a navyše sme pri rieke zazreli aj dva malé pohybujúce sa body - Luckinu mamu a Lukáša. Po ďalšej štvrt hodine, teraz už prudšieho výstupu stojíme na skalnej

Pri pohári teplého čaju z termosky Luckinej mamy sa zhodneme na tom, že to bola remíza, oni sa vydávajú, aj s Lukom v našich šľapajách, ale opačným smerom a my od orientačného stĺpa, tentokrát po modrej značke začíname kopírovať cestu okolo už sem, tam zamrznutej rieky Hornádu.

Opatrne prechádzame cez stupačky Pri

Tomašovského výhľadu, kde sme zhruba pred hodinou pozerali do diaľav.

Ďalej vedie cesta východným smerom, okolo Hornádu a keď sa dostaneme k orientačnému stĺpu, ktorý ukazuje napravo do údolia Lesnice, je jasné, že o päť minút už budeme znova na parkovisku na Čingove, odkiaľ sme pred tromi hodinami vyrazili.

Trasa: Čingov - Tomašovský výhľad - Trstený potok - Letanovský mlyn (žltá) - Prielom Hornádu - Pod Tomašovským výhľadom - Rázcestie Biely potok - Lesnica - Čingov (modrá)

Dĺžka trasy: cca 11 km, **Doba prechodu:** cca 3 hod.

Prevýšenie: cca 140 metrov, **Značenie:** žltá a modrá turistická značka

Mapa: Slovenský raj, **Presun:** autom SNV - Čingov a späť

FOTOREPORTÁŽ

Mikuláš v meste

V Írsku majú tip top cesty a výplatu každý piatok

Tridsaťdvaročná Novovešťanka Eva Polubňáková žije so svojim manželom Marošom a synčekom Patrikom už 5 rokov v Írsku. Do Írska ich poslala v prvom rade vidina lepšieho zárobku. „V Spišskej som mala malé fitness centrum a manžel pracoval na SAD. Chceli sme si kúpiť byt, pri tomto podnikaní by sme si na nový byt nezarobili asi nikdy. Preto sme sa rozhodli odísť preč,“ uviedla. Naskytla sa príležitosť v Írsku. V tom čase však bola práca v Írsku len pre chlapov. Eva preto odišla do Slovinska, kde robila čašníčku. „Prežila som tam dovtedy moje najkrajšie obdobie života. More, teplo, dobrí ľudia, veľmi slušný plat. Keďže však bol Maroš stále v Írsku, prišla som za ním. Príchod do Írska bol pre mňa obrovský šok. Zima, dážď, samota, žiadny priatelia. Bola som tu sama, ako prst. Oproti slnkom zaliatemu Slovinsku som si myslela, že je tu koniec sveta,“ opísala svoje začiatky v Írsku.

Po niekoľkých dňoch prišlo do života Evky viac svetla. V Írsku si našla prvú prácu a s ňou aj prvých priateľov. „Tento svet už nebol tak pochmúrny a upršaný. Bývame v dvadsiatom najľudnatejšom meste v Írsku, v Killarney. Je to nádherné mestečko plné hotelov, obchodíkov, turistov, domácich

i prístahovalcov. Turistov prevažujú na kočoch s koňmi,“ ozrejmila. Írsko má turistovi čo ponúknuť. „Írsko má aj nádherné pláže, ale hlavne pamiatky, hrady, krásnu kultúru, puby. Kto príde do Írska isto by mal vidieť Clif of Mohers, Dingle, Galway, Ring of Kerry a samozrejme mestečko Cobh, ktoré je známe tým, že v ňom mal Titanic poslednú zastávku a potom sa potopil,“ vymenovala turistické atrakcie.

Podľa Evy sú Íri veľmi nábožensky založení. „Myslím, že všetky školy sú cirkevné. Veľmi sa mi páči, že žiaci v škole nosia uniformy. Všetky deti sú si takto rovné. Sami si môžu vybrať iba školské rupsaky a topánky. Topánky s 10 cm opät-

kami v žiadnom prípade deti do školy nenosia,“ doplnila. Íri sú veľmi milí a úctiví. Ich národné jedlo je fish and chips (ryba s hranolkami). Na raňajky jedia fazuľu, slaninku, vajíčko, tousty a puding, volajú ho „hurke“. Obľúbený nápoj Írov je ich čierne pivo Guinness.

Evičke chýbajú rodičia, brat a babka, ale vďaka skypeu je s nimi často v kontakte. Je tu človek odkázaný sám na seba. V Írsku jej okrem manžela robí radosť aj jej trojročný synček. „Patrik tu chodí do škôlky. So slovenskou škôlkou sa to nedá porovnať. V Spišskej chodil chvíľku do škôlky na Nejedlého. Tam sa v kuse deťom venovali, spievali s nimi, recitovali, tancovali. V Írsku to tak nie je.

Deti sa hrajú samé a učiteľky na nich len dozerajú,“ popísala írske zvyky Evka. Podľa Novovešťanky žijú v Írsku deti divokejšie ako na Slovensku. „Bežne v meste stretnem princeznú, spidermana, či inú rozprávkovú bytosť, za ktorú sa tie deti oblečú. Rodičia to vôbec neriešia, či sa to hodí, alebo nie. Je to veľmi milé. Keď sa napríklad dievča vydáva, tak týždeň predtým má párty. Ide sa na diskotéku, cez hrud' si dá ružovú šerpu, závoj a princeznovskú korunku,“ opísala miestne zvyklosti.

Eva tvrdí, že v Írsku sú dokonale cesty. „Žiadne výmole, sú krásne upravené. Stále tam niečo opravujú. Super je aj to, že v baroch, ani reštauráciách sa nefajčí a nikto to nerieši, ide si zafajčiť von.“ Aby vraj život v Írsku nevyznel, ako z rozprávky, má aj svoje horšie stránky. „Pracuje sa tu stále, či je sobota, alebo nedeľa, od rána do večera. Už aj upratovačka musí ovládať jazyk. Ja pracujem v hotelierstve. Väčšina firiem dáva ľuďom výplatu každý piatok. Každý má stále prácu: banky, účtovníčky, obchody, pošta, je to taký kolobeh. Žiaden zhon ako u nás, raz do mesiaca všetko zaplatiť a nakúpiť,“ prezradila na záver o živote v Írsku.

(sim)

Do malej Spišskej prišiel spoza „Veľkej mláky“

Američanovi so slávnym priezviskom, Thomasovi Newmanovi, sa vidí na Slovensku všetko úplne iné, ako doma, v Amerike. Podľa mladého Američana je najväčší rozdiel v tom, že v Spišskej má všetko na dosah ruky.

futbal. „Súťažne som ho nehral, no v televízii si ho užívam, jasné,“ odvetil. Thomasov obľúbený športovec je americký futbalista, Peyton Manning. Pre nás Slovákov, populárnejší hokej, ho necháva chladným. A hoci v NHL robí našej krajine dobré meno veľa hokejových hviezd, Thomas nepozná ani jedinu.

Thomas je vďaka internetu v kontakte so svojou rodinou v Tennessee. „Nemôžu ma navštíviť tento rok. Dúfam ale, že tu prideme o rok, alebo o dva, všetci spolu, ešte raz. Chýba mi rodina, priatelia, ale dá sa to zvládnuť. Našiel som si tu nových kamarátov a aj moja hosťovská rodina je úžasná,“ pochvaľuje si.

Podľa Thomasa je život na Slovensku úplne iný, ako ten v Amerike. „Najväčší rozdiel je v tom, že v Spišskej sa môžem prechádzať kdekoľvek. U nás doma, v Amerike, je všetko ďaleko, všade musíme cestovať autom. Rozdielnosť sa mi páči a zvykám si tu. Zbožňujem napríklad vaše pirohy a kofolu,“ priznal sa mladík z krajiny hamburgerov a coca-coly. (sim)

Osemnásťročný Thomas prišiel toto leto do Spišskej z mestečka Sevierville, ktoré sa nachádza v štáte nazývanom aj domovom bourbonu, v Tennessee. Tisíce kilometrov preletel ponad oceán, aby prišiel spoznávať Spiš, jeho ľudí, reč i kultúru. „Prišiel som sem na ročný výmenný pobyt cez Rotary club. Hlavne sa tu chcem naučiť po slovensky. Urobím a robím preto všetko,“ vyznal sa mladý Američan.

Thomas vo voľnom čase rád číta knihy, z času na čas píše krátke príbehy zo života a má rád aj šport. Doma v Amerike hral bowling. „Bowling som hral v školskom tíme, bolo to super.“ Zaujímalo nás, či ako typický Američan obľubuje americký

Divadielko „Alica v zázračnej krajine“ strhla divákov

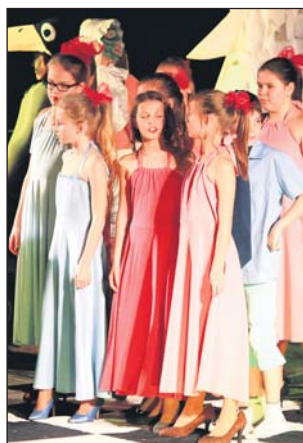
Miestna ZUŠ-ka predviedla na sviatok sv. Mikuláša úžasné divadelné predstavenie, Alica v zázračnej krajine. Na javisku hralo až 108 účinkujúcich. Unikátna hra svetiel, zvuku, kostýmov, kulís, spevu a tanca sa mohla začať.

Žiaci zo všetkých odborov ZUŠ-ky sa spojili, aby na javisku stvárnil výnimočné umelecké predstavenie. „Nacvičovali sme ho od septembra. Každý si najprv pracoval na svojom vlastnom piesočku. Tanečníci nacvičovali svoje choreografie, výtvarníci robili kulisy, šili sa kostýmy, divadelníci nacvičovali texty, hudobníci muziku. Najviac dalo zabráť dať ich všetkých dokopy,“ ozrejmila

vedúca literárno-dramatického odboru ZUŠ, Eva Kopperová. Keďže v škole nemajú tak veľký priestor, museli si prenajať javisko, kde všetci spoločne trénovali iba pár hodín. „Zlepiť to do celku s hudbou, so svetlami za pár hodín, to bol až heroický výkon,“ uviedla. „Napriek tomu, že moja dcéra skúšala túto hru niekoľko týždňov, nevedel som si, z jej rozprávania a z toho čo som

zahliadol na skúškach, predstaviť ako celá hra bude vyzerať. Musím povedať, že som očarený. Kostýmy, svetelné efekty, herecké výkony, hudobné čísla, proste niečo nádherné. Zvládnuť viac ako 100 účinkujúcich, klobúk dole pred režisérkou. Verím, že táto premiéra nebola aj poslednou,“ očarene hovoril rodič malej herečky, Rastislav Javorský.

Tri predstavenia Alice v zázra-

nej krajine boli úplne vypredané. „Škoda, že toľko práce, námahy, úsilia sa za jeden deň vyparilo do vzduchu. Nemáme tak veľký priestor, aby sme nacvičovali spoločne tak veľké projekty. Doba nám nepraje. Aj preto bude táto rozprávka asi jednou z posledných, ak nie celkom posledná. Ak sa pustíme do tak veľkého projektu, bude to musieť byť nejaké významné výročie,“ doplnila Kopperová. Divadielko, Alica v zázračnej krajine bolo o dievčatku, ktoré si kladlo otázku, v ktorej etape svojho života sa nachádza. „V predstavení sme riešili

otázku dospievania, hľadania samého seba, objavovania samého seba, konfrontácia so svetom dospelých,“ ozrejmila divadelníčka Kopperová. „Ja som hrala najskôr stonožku, potom motýlika. Spievali sme, tancovali,“ prezradila 7 ročná Kamilla. Aj prvák Petrik si vyskúšal zvieraciu rolu. „Ja som bol zo zvieratiek krava. Na divadle ma bavilo úplne všetko. V rozprávke chcela srdcová kráľovná všetkým odťat hlavu, ale nemal som z toho strach,“ prezradil odvážny Petrik. Šéfka literárno-dramatického odboru (LDO), Eva Kopperová

tvrdí, že z detí, ktoré navštevujú LDO vyrastajú osobnosti, ktoré budú raz zastávať vedúce pozície vo svojich zamestnaniach. „Naše deti sú komunikatívne, dokážu sa postaviť pred množstvo ľudí, dokážu moderovať, hocičo prezentovať, strhnúť dav. Aj keď všetky neskončia na konzervatóriu, alebo na vysoko škole muzických umení a nebudú priamo vykonávať profesiu herca, vyrastú z nich schopní, zdravo sebedomní ľudia, ktorí sa dokážu presadiť a prezentovať,“ povedala Kopperová.

(sim)

Šachtag - bujaré banícke oslavy

V znamení piva, veľkého Perúna a sv. Barbory, patrónky baníkov, sa niesol 6. ročník Šachtagu. Členovia baníckeho spolku Spiš na ňom prijímali do cechu aj nových členov, ako ich sami nazývajú - lišiakov.

Takú dobrú náladu, ako na svojom Šachtagu, už baníci zo Spiša dlho nemali. Bodaj by nie. Veď celý ceremoniál sa riadil Pivným zákonom. Ako nám vysvetlil predseda baníckeho spolku Spiš, Vladimír Klaučo: „Pivný zákon vznikol postupne, ešte pred viac než 100 rokmi, medzi študentami baníckej školy v Banskej Štiavnici. Jeho ustanovenia hovoria o tom, ako sa majú adeпти baníctva slušne správať.“ A hoci pivo tieklo potokom aj na Šachtagu, problémy so slušným správaním sa nevyskytli. Hneď na začiatku za tento nápoj poďakovali veľkému Perúnovi a po zvolení si Prezídia, vybrali ďalšiu kľúčovú postavu osláv - pivného dispečera. Tomu dala zabráť hneď prvá runda - 150 piv. Keďže ich nestihol podať v čase, aký by uspokojil všetkých, dostal mimoriadne tvrdý trest - vypíť naraz deci rumu. Potom sa už jeho výkonnosť zlepšila. Ústrednou myšlienkou Šachtagu, je prijímanie nových členov (lišiakov) do cechu baníckeho. Každý z lišiakov

má svojho kmotra, ktorý ho, pekne za ucho, priviedol, pred členov neomylného prezídia. Tým musel odpovedať na dotieravé otázky (napr. lišiačky Janky Brziakovej sa opýtali, či vie, aký je rozdiel medzi di-erou a štôľňou). Potom museli zvládnuť na ex krígel piva, zo suda preskočiť kožu a za odmenu sa im dostalo poriadne plesnutie po zadku a pasovanie za člena Baníckeho spolku Spiš. Jeho rady rozšírili 4 noví členovia. Jedným z nich bol Vojtech Direr, náš rodák, ktorý pracuje ako dekan Bansko-ge-

ologickej fakulty na Technickej univerzite v Ostrave. Byť chvíľu lišiakom mu nevadilo, neskrýval šťastie s návratu ku koreňom: „Je to veľmi príjemné, vrátiť sa do svojho rodiska a stretnúť týchto ľudí. Som veľmi rád, že ma dnes zobrali do cechu, pretože s baníctvom na Spiši je celá moja rodina spojená už po stáročia.“ Veru tak. Direrovci v Spišskej Novej Vsi niečo znamenajú už 8 storočí. Niekoľko prapraprpraotcov pána Vojtecha bolo v našom meste, už od stre-doveku, richtármi, starosta-

mi, či primátormi. Ostravský dekan je na nich hrdý, ale v ich šľapajách by pokračovať nechcel: „Môj otec pracoval v Železoruďných baniach od ich založenia. A ja som si nevedel predstaviť, že budem robiť niečo iné. To baníctvo mi prirástlo k srdcu a už by som ho za nič nevymenil.“ Baníckemu spolku Spiš šéfuje Vladimír Klaučo. A hoci baníctvo na Slovensku zažíva už niekoľko rokov veľkú recesi-u, nepochybuje, že naše bane ešte ožijú: „Tieto bane ešte majú čo ponúknuť. Rudňany nie sú vyťažené ani z polovice. To isté platí pre Slovinky s meďou. Krompachy takisto s meďou. Novoveská Huta nemá len meď, ale aj mangán. A dookola je to všade tak, že Spiš ešte bude ťažiť“ A Patriot praje všetkým baníkom na Spiši, aby sa tieto slová čo najskôr splnili. Veď práve baníci založili väčšinu miest a obcí na Spiši a nerastné suroviny boli zdrojom ich bohatstva. Keď to platilo v minulosti, prečo by to nemohlo platiť aj v budúcnosti?

-le-

MESIACE V KALENDÁRI

V novembrovom Patriote sme vám ponúkli článok o význame a pôvode názvov prvých 6 mesiacov v roku. Ak vás zaujímajú aj tie ostatné, nech sa páči:

JÚL: Dostal meno po Júliovi Caesarovi v roku 44 pred Kristom. Predtým sa nazýval Quintils. Dnes je asi najobľúbenejším mesiacom školákov, pretože ním začínajú dvojmesačné letné prázdniny. V starosloviencine mal meno ryby - Lipeň. Je najteplejším mesiacom v roku. Býva nazývaný aj mesiacom žatvy. Ale aj častých búrok a preto vznikla pranostika: Na Jakuba hrom do duba!

AUGUST: Aj druhý prázdninový mesiac nesie meno cisára. 8 rokov pred Kristom ho dostal po Augustovi. Starosloviencina ho uvádza ako Serpeň. Zaujímavé, žia žiadne pranostiky sa nevzťahujú k menu Jana, 21. augusta. Zato sa k tomuto dátumu viažu zlé spomienky na vpád „bratských“ vojsk v roku 1968. 13. augusta majú svoj medzinárodný deň ľaváci.

SEPTEMBER: Základom názvu je latinské slovo septem, znamenajúce sedem. V rímskom kalendári to bol 7. mesiac v roku. Vereseň, tak sa volá po starosloviensky. Začína sa školský rok a leto strieda jeseň. Začína sa hubárska sezóna a meniny oslavujú Miškovia. Pranostiky upozorňujú na chladnejšie dni: „Po sv. Matúši daj baranicu na uši.“

OKTÓBER: Octo znamená po latinsky osem. A dnešný október bol v rímskom kalendári 8. poradí. Po starosloviensky Žovteň. 21. októbra sa narodil Alfréd Nobel. Október je Mesiacom úcty k starším, či Mesiacom boja proti rakovine prsníka. V pranostikách sa často hovorí, že v októbri je počasie opačné ako v blížiacej sa zime.

NOVEMBER: Ako jeho predchodcovia, aj jeho základ tvorí číslovka. V jeho prípade je to 9, po latinsky novem. Jeho staroslovienska verzia znie: Listopad. Je mesiacom fotografie, či Mesiacom boja proti drogám. Prvé dni patria spomienkam na zosnulých. Rusi v novembri zvrhli cára a zamorili svet komunizmom. A my sme ho poslali do zabudnutia 17. novembra 1989. Meninovi oslávenci Martin a Katrína sú predzvest'ou blížiacej sa zimy.

DECEMBER: Keďže 10 je po latinsky decem, posledný mesiac v roku, ktorý mal 10 mesiacov sa nemôže nazývať inak ako december. V starosloviencina sa volal Grudeň. Začína sa zima, lyžovačky. Kresťanský svet slávi Vianoce a všetci spoločne Silvestra. Gurmáni si užívajú obdobie zabíjačiek a deti zimné prázdniny. Má aj smutnejšie dni. V decembri zomreli napr. Mozart i John Lennon.

POZÝVAME NA SILVESTRA

Ak zostanete v posledný deň roka 2013 v Spišskej Novej Vsi, prídte sa s ním rozlúčiť na námestie. Aj tohoročná rozlúčka so starým rokom sľubuje jedinečnú zábavu a tradične úžasný ohňostroj. Mesto sa síce po !krízovom! mešci nepleslo a hudobnú produkciu zabezpečí akýsi Elán revival, ale piesne tejto superpopulárnej kapely sú zaručeným receptom dobrej zábavy. Len raz v roku je v meste taký rachot, tak prečo ho nezažiť na vlastnej koži.

- le -

HISTÓRIA A SÚČASNOSŤ SPIŠSKEJ NOVEJ VSI

SPIŠSKÉ POCHÚTKY PATRIOTA - AKO VARIA V METROPOLE

Kedysi to bývalo jediné miesto v Spišskej Novej Vsi, kde sa dalo luxusne, ale kvalitne najesť niečoho iného, ako tradičných reštauračných „delikates“ typu: vyprážaný syr, segedín, či hovädzí vývar. Dnes musí aj kuchyňa najslávnejšieho novoveského hotela bojovať s početnou a kvalitnou konkurenciou. Ako sa, teda, dnes varí v Metropole?

V prvom rade je Metropol odlišný od tradičných reštaurácií tým, že svoje gurmánske „aktíva“ ponúka vo viacerých priestoroch - reštaurácia, kubánska kaviareň, zimná záhrada, salónik, či terasa. Snahou je uspokojiť širokú vrstvu návštevníkov. Od tých, ktorí prídu na „meničko“, až po naozajstných fajňšmekrov. Prvý pohľad do jedálneho lístka ne-

prekvapí, ale určite ani nesklame. Je dostatočne „patriotský“ a ponúka jedlá z domácich surovín. Okrem nich je to aj osvedčená klasika - talianske chute, losos, steaky zo všetkých druhov mäsa, tatarák. Už pri predjedlách zistíte, že šéfkuchár a jeho tím, chcú osloviť chuťové poháriky každého. Môžete si vybrať cuketové placky s úderným lososom a kúprovým di-

pom, ale aj oškvarkovú nátierku s cibuľou a chlebom. A práve na jedlá tradičné pre náš región v Metropolskej kuchyni vsádzajú. „Prioritou kuchyne METROPOL sú domáce ručne robené jedlá. Žiadny polotovár. Tradičné slovenské jedlá čoraz viac získavajú obľubu aj u zahraničných hostí,“ začína náš rozhovor riaditeľka hotela Metropol Zuzana Kniesnerová.

A pokračuje menovaním jedál, ktoré poznáme aj z kuchýň našich babičiek: „Spišská hubová máčanka, ručne robené domáce spišské bryndzové pirohy, zemiakové halušky s tvarohom či domáce zemiakové šúľance s makom, strúhankou alebo pomletými orechmi, kapustnica, guláš, tekvicový prívarok, hrachový prívarok, granadiersky pochod, plnenú papriku až po domáce parené buchty, zemiľovku, ryžový nákyp, kapustníky...“ Priestorové vybavenie, skúsenosti i personál umožňujú organizovať v Metropole prakticky všetky druhy spoločenských udalostí. Od súkromných večierkov až po veľké caterinky. A svojim klientom dokáže tamojšia kuchyňa navariť jedlá „na mieru“.

My sme poprosili o recept domáci, na prvý pohľad obyčajný. Ale výsledok je kúzelný. Toto je **HUBOVÁ MÁČANKA**:

Suroviny: sušené huby, šťava z kyslej kapusty, cesnak, soľ, čierne mleté korenie, hladká muku.

Príprava: šťavu z kyslej kapusty rozriedime vodu tak, aby nebola príliš kyslá, pridáme do nej pretlačený cesnak, soľ a čierne korenie, premiešame a dáme variť. Zvlášť uvaríme huby, ktoré neskôr spolu s vodou, v ktorej sme ich varili, dáme do pripravenej šťavy z kyslej kapusty. Máčanku zahustíme zátrepkou, ktorú si pripravíme z vody a hladkej múky.

Spolu so sympatickou riaditeľkou hotela Metropol vám aj Spišský Patriot praje: Dobrú chuť!
- leb -

KRÍŽOVKA

Vianočný stromček, ako súčasť výzdoby príbytkov po celom svete, sa zdobí od 17. storočia. V súčasnosti väčšina domácností používa umelý stromček. V polovici 20. storočia sa objavili málo úspešné pokusy s (PRVÁ ČASŤ TAJNÍCKY) v (DRUHÁ ČASŤ TAJNÍCKY), aby po sviatkoch mohli byť (TRETIA ČASŤ TAJNÍCKY) do (ŠTVRTÁ ČASŤ TAJNÍCKY).
Autor: Albín Medúz

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
A																				
B																				
C																				
D																				
E																				
F																				
G																				
H																				
I																				
J																				
K																				

Vodorovne: **A:** N, foneticky - kus dreva - repka olejnatá, po maďarsky - africký strom s hrubým kmeňom - áno, po rusky. **B:** spievanie - otec, domácky - choroba kĺbov - Ruská rieka - trhá - časť celku. **C:** zloduch - PRVÁ ČASŤ TAJNÍCKY - časť lode. **D:** starý les - Verdiho opera - Klementína, domácky - čiastočne zatvor. **E:** používa líčidlá - telocvičná poloha - mužské meno - meno trúbkara Amstronga - mladík, národnostne. **F:** nemocničné oddelenie - vyrobená liatím - vrchná časť chodidla - druh bezchvostého hlodavca - stojaca na stom mieste. **G:** práve vyrobené - slečna, list. skratka - druh papagája - pozn. zn. okresu Pezinok - mužský hlas - amerícium, ch. značka - stiekni. **H:** udrie - DRUHÁ ČASŤ TAJNÍCKY - Zlatica, po maďarsky. **I:** zákruta, národnostne - spolok kamarátov - odborník, pracujúci s drotom - puška, ľudovo. **J:** plošná miera - zriedkavé mužské meno - doslovný preklad - váhala - osobné zámeno. **K:** kosila si, básnický - kurie oko - kaplnka, po česky - zabíjam, poľovnícky.

Zvisle: **1:** najvyššia karta - návrh - zverejni. **2:** Národný podnik, skr. - (ŠTVRTÁ ČASŤ TAJNÍCKY) - radón, ch. značka. **3:** spieval, básnický - aj keď, po česky - kombinéza. **4:** udelil po hlave - doba - predložka. **5:** solmizačná slabika - nie je zavesený - cestovný doklad. **6:** prvá časť zložených slov s významom na, nad - osieval - známy japonský režisér. **7:** dolná končatina - poloha - červený, po nemecky. **8:** opak prílivu - zatykáci rozkaz, zastarale - 2x50, starorímsky. **9:** spojka - stupeň citlivosti filmu - časť výzdoby nad rímso. **10:** časť Bratislavy - druh papriky - keď. **11:** pracovný stôl v dielni - smer - Lokomotíva Košice, skr. **12:** slovo úcty u Arabov - Poľská letecká spoločnosť - loďka, básnický. **13:** reklamný panel - niečo - tankový praporek, skr. **14:** vojenská predajňa - povraz so sluškou - časť poľa. **15:** omotaj - americká mačkovitá šelma - má pochopenie. **16:** berílium, ch. zn. - priamočiara - vodný živočích. **17:** mužské meno - srknutie - logaritmus, zn. **18:** kino, zastarane - 45, rímsky - muroval. **19:** od, po latinsky - TRETIA ČASŤ TAJNÍCKY - je, po česky. **20:** meno speváčky Pugačevovej - inak - mužské meno (Chačaturjan).

Pomôcky: AIDA, ALÁN, ANATOL, ARET, ARPA, ATIKA, DAMAN, EPI, KATO, KALK, LOT, LUI, TÁL.

RECEPTY DO STAREJ MACERI

POLEFKA Z LENČIA GULAŠ ZO SARŇACINI

Už to tak, milí spišiaci, že šicke nemožu na silvestra pic až do rana, bo dafto muši na Nový rok navariť daco fajne na obed. Šprichvort hvári, že se nevari nič z hydzy a z ryboch, že by šcesce nodľecelo, ani neodplivalo. A tak som vam, ľudze božske, na toten krasny čas, kec se stredaju roky, pririchtoval dva recepty, žeby bul novoročný obed kompletny.

Lenča (z nemeckeho Linse) se tu od nepameci často varila, na nový rok zato, žeby bulo doma telo peňezoch, jak totych malych zarenkoch ľenči.

Co mi na to bulo treba: ľenču, šmaľec, cibuľu, murnu, zeler, petrušku, prerostnutu slaninu, bobkof list, caly peper, stručik cesneku, merdžorijanku, kuščičko muky, kvašnu smetanu, ocot, cuker, soľ a vegetu.

Jak som to robil: Ešči predtym, než som na silvestra začal pic, namočil som do vody ľenču a dobre skryl, žeby dafto nad ranom, kec udu smedy, omylom nevypil.

Jak som se na druhy dzeň prebral, vypil vodu z kvašnych ogurkoch a pretrel oči, lapil som varic. Do harenca som šturil šmaľec, rostopil a na kocky nakrajal totu slaninu a spolu s cibuľu restoval. Kedz začalo hnednuc, poprašil som kuščičko z hladku muku a mješal, jak dzivy, žeby zapraška neprihorela. Kym som otvoril pivo, grund bul akurat hotovy. Priľal som ceplu vodu, namočenú ľenču a na kočky nakrajanu murnu, zeler a petrušku. Jak zovrelo, znal som, že ďalej to už budze malina, bo ostatek se vari sam.

Išol som do spalne kuknuc, či po silvestru nesu dajake straty na životoch, aľe nebuli, hoci šicke spali jak zabite. Pridal som do harenca soľ, peper, cesnak, bobkovy list a das po hodziňe kvašnu smetanu, okoštoval, dochucil s cukrom, octom, vegetu a merdžorijanku (jak ja volam majoranku) a poľefku dal hore na pec, žeby bula cepla, kedz partia stane.

Prišol čas, žeby som se puščil do gulášu. Dzivina isce neni lacne meso, ale kedz mace kamarata poľovnika a daco vam na jeseň zo sarenky odloži, ta sce vyhrali, bo na tom mesku je furt bačic, že jelene, sarenky, dzivjaky, abo zajace jedza v lese lem same dobroty.

Co mi bulo treba: sarňace plecko, červene vinko, spišske parky, udzenu slaninu, tri stručky cesneku, cibuľu, šmaľec, kečup, tvardy hľeb, tymian, kmin, červenú papriku, čierny peper a soľ.

Jak som to robil: Najsamperšij nakrajam meso na veľke kusky, osolim, okorenim, premješam a neham v špajzke das pol hodziny, hodzinu odpočivac f pokoji. Zo špajze donešem druhe pivo, bo po večerajšku šmedzi a pri popijani nakrajam slaninu a cibuľu na menše kočky. Cesnek olupem, prepasirujem, chľeb narajbem na struhadle (davam pozor, žeby paľce zostali cale) a parky narežem na koľeska. Potimkaj rozpalim šmaľec (najlepši je z dzivjaka), uškarim slaninu a na tym opekam meso s totymi parkami. Kedz osmahlo, pridam cibuľu a duším das dzešec minut. Ochucim s kminom, červenú papriku, tymianom a podľevam z vinkom, ja z Egri bikaverom, bo som v znameni byka. Kedz je treba, podľejem ešči aj s kuščičkom horucej vody, žeby nebulo veľo vina, bo pijaci zo silvestra by buli po gulášu tam, dze fčera o pol noci.

Kedz je meso meke pridam cesnek, kečup a nastruhany hľeb a čekam až se rozvari a jedlo v harenca zahusci. Fachmanom je jasne, že guláš muši bic taky fajny, že se zje caly, inak vam na druhy dzeň skysne.

Bo jak hvári klasik:

NECH SILVESTER, NOVÝ ROK A GULAŠIK ŽIJE

NEH ŠE JAK F STARYM ROKU AJ F TYM NOVYM PIJE

Michal Buza starší

Maďarské double na jubilujúcom Memoriáli Andreja Franka

Začiatok druhého decembrového týždňa patrila športová hala najmladším futbalistom. V našej metropole sa uskutočnil jubilejný 20.ročník Memoriálu Andreja Franka, ktorý pod kuratelou primátora mesta zorganizoval FK SNV a ZŠ Z. Nejedlého v Spišskej Novej Vsi. A veru, opäť sa bolo na čo pozerat’.

Turnaj otvoril tréner reprezentácie, na Spiši dominovali Maďari

Memoriál legendárneho spišskonovoveského brankára, ktorý „vetral“ svoje brankárske rukavice aj v slávnej pražskej Sparte, otvoril iný, nemenej slávny spišský rodák - Ján Kozák. „Neváhal som ani chvíľu, keď ma oslovili moji starí priatelia, aby som prišiel slávnostne otvoriť tento turnaj. Spiš je moje rodisko, rád sa sem vraciam. Navyše toto je turnaj pre prípravkárov a práve s mládežou musíme začať, aby sme potom mali z čoho vyberať. Na Spiši sa vždy rodili talenty, ktoré miestni tréneri dokázali podchytiť a ja verím, že tomu tak bude aj naďalej. Želám chalanom, aby mali predovšetkým radosť z hry, to je vo futbale to najpodstatnejšie,“ zdôraznil šéftréner slovenskej futbalovej reprezentácie. On, ako i po dva dni zaplnená športová hala, následne sledovali neľútostné futbalové boje. Na palubovke si to v kategóriách mladší a starší žiaci „rozdávali“ futbalisti z troch krajín. Slovensko reprezentovali okrem

domáceho FK aj futbalisti zo Žiliny a Košíc, susedné Česko vyslalo do bojov Havlíčkov Brod a Bílovec a Maďarsko zastupovala Nyíregyháza. A boli to práve futbalisti našich južných susedov, ktorí získali obe trofeje. V kategórii mladších žiakov zdolali vo finále Žilinu, starší pokorili český Bílovec.

Spišiáci nesklamali, memoriál mal veľký úspech a pozitívnu odozvu

No na vydarenom turnaji sa nestratili ani Novovešťania. Ročník narodenia 2002 síce skončil v silnej konkurencii posledný, no tesnými výsledkami si hanbu rozhodne neurobil. Oveľa lepšie dopadli U - 14 –stkári. Tí si z rúk primátora prevzali cenné bronzové medaily a mohlo byť aj veselšie. Finále ušlo Spišiakom až v semifinálovom penaltovom rozstrele, no tréner Pavol Kubus bol i tak po turnaji spokojný. „Jasné, že sme po semifinále boli smutní, no tak to vo futbale chodí. Celkovo však hodnotím turnaj veľmi pozitívne, chalani videli kde ich tlačí topánka a v čom musí-

me na tréningoch pridať. Je to super, že sa takto stretávame, len konfrontáciou s lepšími sa pohneme vpred,“ skonštatoval tréner domácich. A o tom, že turnaj vypálil na jednotku prezrádzali spokojné úsmevy, potľapkávania, či podávania rúk, ktoré prichádzali k organizátorom zo všetkých strán. A tak mohol riaditeľ turnaj spokojne rekapitulovať. „Sme radi, že memoriál prebehol na takejto vysokej úrovni. Počas dvoch dní sme boli svedkami veľmi pekných zápasov aj individuálnych výkonov. Sme nadšení, že turnaj poctil svojou účasťou aj reprezentačný tréner, no zároveň ma teší, že cestu do haly si našli aj naši bývalí žiaci, či odchovanci Jakub Vojtuš, či Miloš Lačný, ktorí dnes už na Slovensku majú svoje futbalové meno,“ zhodnotil memoriál riaditeľ ZŠ Z. Nejedlého a hlavný usporiadateľ Miroslav Nováček. A v superlatívoch sa vyjadroval aj šéftréner Havlíčkovho Brodu, rodák z Harichoviec Ján Bďzoch. „Je super, že organizátori zvolili tento predvianočný termín, ktorý viac vyhovuje všetkým. Turnaj hodnotím vysoko pozitívne, konfrontovala sa tu kvalita a to je pre týchto mladých chalanov veľké plus. My sme celkom spokojní, naši mladí vybojovali bronz. Podstatné pre všetkých je, že získali ďalšie skúsenosti a zážitky. Spišská je našim partnerským mestom, už je tradíciou, že my sme tu na turnaji v zime a Spišiáci k nám prídu v lete. Už teraz sa na nich tešíme a verím, že táto spolupráca bude trvať ešte veľmi dlho. Všetkým to len prospeje,“ optimisticky ukončil celý vydarený Memoriál Andreja Franka český tréner so spišskými koreňmi.

-ob-

VIANOČNÝ VINŠ ŠPORTOVCOV

Vážení priaznivci športu, opäť je tu ten čarovný čas Vianoc, čas, keď sa stretávajú rodiny, príbuzní a priatelia, keď si sadáme k spoločnému stolu, aby sme si popriali vzájomnú úctu a lásku. Čas, na ktorý sa aj my športovci nesmierne tešíme, pretože máme možnosť si aspoň na pár dní oddýchnuť, zrelaxovať, stráviť čas so svojimi najbližšími, zastaviť sa a zaspomínať si na krásne prežité chvíle v tomto roku. Spoločne prežité chvíle radosti, pokory a odpustenia sú tým najkrajším darčekom, ktorý si môžeme dať. Tento čas je však aj časom bilancovania. Pri tejto príležitosti vám chcem, vážení patrioti a priaznivci športu v mene všetkých športovcov mesta Spišská Nová Ves poďakovať za vašu podporu a priazeň, ktorú ste nám v tomto roku preukázali. Dovoľte mi, aby som vám za nás všetkých zaželel radostné a pokojné prežitie vianočných sviatkov. Šťastné, veselé a požehnané vianočné sviatky.

Vladimír Hovaňák, kapitán BK AC LB 04 Spišská Nová Ves

Predstavujeme „malé športy“ - Zjazdové lyžovanie

Lyžiarski diabli udávajú na zjazdovkách pekelné tempo

Okolie našej metropoly ponúka početné množstvo príležitostí, kde si priaznivci lyžovania môžu prísť na svoje. A keďže lyžiarske strediská už naplno rozkrútili svoje vleký a snehové delá statočne pomohli zatiaľ skúpej perinbabe, pozreli sme sa do kuchyne SKI KLUBU DEVILS Spišská Nová Ves.

SKI DEVILS rozvíjajú talent a chcú reprezentovať na majstrovstvách sveta

SKI DEVILS má vo svojom rodnom liste dátum narodenia rok 2005. Jeho otcom bol a je Štefan Horváth, ktorý klub založil, pretože chcel dať príležitosť najmä detským lyžiarom zdokonaľovať sa v tomto športe. „Tréningový proces bol v počiatkoch zameraný nielen na samotnú lyžiarsku prípravu, ale aj rozvoj psychofyzickej kondície a celej osobnosti dieťaťa, koordinácie a rovnováhy, obratnosti, rýchlosti, pohotovosti, súťaživosti, sebaovládania a ďalších pozitívnych povahových vlastností. To sa nám celkom podarilo, dnes už neprijímame nových členov, ale snažíme sa zdokonaľovať a vybrusovať lyžiarske diamanty,

ktoré v našom klube máme,“ vysvetlil filozofiu „lyžiarskych diablov“ ich tréner. A o tom, že je táto cesta správna svedčia aj úspechy, ktoré Spišiáci na zjazdovkách dosiahli. „Za všetky spomeniem Tatianu Horváthovú, slovenskú reprezentantku U -16, ktorá bola v tomto ročníku predbežne zaradená do centra Olympijskej prípravy v Poprade. To napokon štát prestal financovať a tak to musíme koučovať a samozrejme platiť z vlastného... Okrem toho skončila v celkovom hodnotení v rámci Slovenska za rok 2012 šiesta a zúčastnila sa aj FIS pretekov v zahraničí, kde rozhodne nepohorela. Na svetoznámych zjazdovkách v Abetone, Topoline či Suldene sme dosiahli solídne výsledky a našim spoločným cieľom v tomto roku je zaradenie na-

ších jazdcov do juniorskej reprezentácie U -21 a predovšetkým štart na Majstrovstvách sveta juniorov,“ objasňuje smelé plány Horváth.

Tréningy aj mimo Spiša, Slovensku chýba koncepcia

Lyžovanie, a toľko na najvyššej úrovni, nie je vôbec lacný špás, a tak nás zaujímalo, ako si SKI DEVILS počínajú aj na tomto poli. „Od decembra do apríla trénujeme na Slovensku, cez leto využívame ľadovce v rakúskych, talianskych či francúzskych Alpách. Samozrejme, že strediská v Le duex Alpes, Passo dello Stelvio, Bormiu či Suldene nie sú zadarmo. Systém financovania športu na Slovensku je však veľmi zlý. Počívame to z každej strany a aj u nás je to prevažne o fi-

nanciách rodičov, či lokálnych sponzorov. Nechcem maťovať čerta na stenu, ale pri tomto chorom systéme je len otázkou času, kedy vrcholový šport na Slovensku skolabuje úplne,“ opísal nelichotivú situáciu nielen v lyžiarskom športe Horváth. U spišskonovoveských lyžiarskych diablov sa však snažia, aby entuziazmus a tréningové nasadenie prinášalo aj úspechy. „Do zahraničia chodíme aj preto, lebo na Slovensku nie sú zjazdovky na jazd. Okrem kráľovskej lyžiarskej disciplíny trénujú a súťažia naši zverenci aj

v ostatných lyžiarskych kategóriách. Pravidelne obsadzujeme slalom, obrovský i superobrovský slalom. “ A ako sa díva spišskonovoveský tréner na budúcnosť na spišských svahoch? „Záujem detí o tento krásny šport je veľký, len to treba správne a včas podchytiť. No a potom prichádzajú na rad faktory, o ktorých sme už hovorili. Treba veriť, že sa to zlepší a nielen novoveské lyžovanie pôjde nahor,“ optimisticky uzavrel debatu „Ičo“ Horváth.

-ob-

Šťastné a veselé spišskonovoveské legionári!

Viete, čo majú spoločné USA, Švédsko, Lotyšsko, Česká republika, Poľsko a Bulharsko? Okrem iného aj to, že sú to rodiská legionárov, ktorí v rôznych extraligových dresoch hája farby našej milovanej metropoly. A keďže prichádzajúce Vianoce sú sviatkami celého kresťanského sveta, pozreli sme sa, ako budú tráviť najkrajšie sviatky v roku naši cezpoľní.

Američania s moriakom, imelom a komerčným Santom
Spojené štáty americké „dodali“ na Spiš troch športovcov, všetko basketbalistov. Dres BK AC LB SNV oblieka N'Gai Evans, v ženskom Rūcone pravidelne nastupuje duo Whitcomb – O'Rourke. Americké zvyky sú vďaka masívnej reklame dostatočne známe, a tak si len zopakujeme, že Američanom nosí darčeky Santa Claus, na štedrovečernej tabuli nesmie chýbať pečený moriak s plnkou a špargľovou omáčkou, či nezameniteľný ovocný puding poliaty brandy. V strede miestnosti visí imelo a kto chce nejaký darček dostať, musí do komína alebo na okno zavesiť pančuchu. Podobné je to aj v rodine O'Rourkeovcov. „Vianoce budem tráviť doma v Pittsburghu a veľmi sa na ne teším. Strávím ich spolu s mojimi rodičmi, dvoma staršími bratmi a s ich dcérami. Tie si už skoro ráno otvorila darčeky od Santu, podvečer svorne navštívime kostol a potom dlho do noci sedíme spoločne pri bohatom vianočnom stole. Sú to vzácne chvíle a vieme si to náležite vychutnať,“ opisuje americký štedrý deň šikovná rozohrávačka Briane. Tá bude jediná z našich amerických posíl, ktorá strávi Vianoce v rodinnom kruhu za veľkou mláku. Sami Whitcomb sa chystá na vianočný trip do Talianska a Španielska a náš jediný Afroameričan Evans zažije premiérovu spišskonovoveskú Vianoce. „Ludom, nielen na Spiši prajeme krásny rok 2014 a všetko najlepšie pre ich, a v súčasnosti, aj pre našu Spišskú Novú Ves,“ svorne želá americké trio. A Spišský Patriot už len dodáva – „Merry Christmas.“

Severný sused s podobnými zvykmi, všetci „novoveskí Poliaci“ budú doma
Aj Poliaci majú na Spiši trojnásobné zastúpenie. Nad vysokou volejbalovou sieťou skáče Malgorzata Sikora, nad basketbalovým košom zasa duo Sek – Strzelecki. A keďže Poľsko je náš severný sused, vianočné zvyky sa od tých našich príliš nelíšia. Obľúbenou úlohou detí na Štedrý deň je vyzeranie prvej hviezdičky na oblohe – biblickej betlehemskej hviezdy (Gwiazdki). Keď sa objaví, prichádza s ňou znamenie, že rodina si môže zasadiť k štedrovečernému stolu. Niektorí veria, že hviezda prináša i darčeky, ale väčšina si myslí, že ich pod stromček nosí Ježiško. Na pravé krakowské Vianoce sa už nesmierne teší aj Malgorzata Sikora. „My športovci, ktorí pôsobíme v zahraničí, si Vianoce veľmi vážime, pretože je to asi jediný deň v roku, kedy môžeme byť pokoje so svojimi najbližšími. Ja ich strávim vo svojom rodisku v Krakowe s mojimi rodičmi, bratom a jeho malým dieťaťom. Podstatné je, že budeme spolu. Spišiakom chcem zaželať veľa zdravia, kopu šťastných dní a verím, že v novom roku sa opäť stretne v športovej hale na volejbale.“ Aj Kacper Sek a Maciej Strzelecki odchádzajú na sviatky do svojich rodísk. „Už sa veľmi teším ako sa zide celá naša rodina a celý deň budeme pripravovať, veľkú žranicu“, ktorú budeme večer dlho – predlho jesť. Na stole nebude chýbať rybacia polievka, kapor v sladkej omáčke so slivkami, či mleté rybie mäso v rôsole. Piť sa bude „warzonka“, či grog,“ vymenúva poľské špeciality spišskonovoveský krídelník Sek. A od Spišského Patriota letí k Baltiku len jediný pria-

nie - „Wesolych Swiat Bozego Narodzenia!“

Rozprávkové moravské Vianoce u Zatloukalovcov začínajú „mazancom s čajom“
Aj náš západný sused má na Spiši zastúpenie. Keď sme však Markétu Zatloukalovú oslovili ako cudzinku, bezmála sa urazila. „Veď ja som tu už ako doma,“ zašvitorila nám skvelo znejúcou

MERRY Christmas

Wesolych Swiat Bozego Narodzenia

VESELÉ VÁNOCE GOD JUL

Prieci'gus Ziemsvetkus un Laimi'gu Jauno Gadu!

Čestita koleda!

slovenčinou s česko - spišským prízvukom sympatická moravská rodáčka, ktorá strieľa body v drese Rūconu na Spiši už druhý rok. A ako sa trávia sviatky u Zatloukalovcov? Pre úplnú autenticitu sme jej výpoveď nechali v pôvodnom znení, pretože Markétin opis znie ozaj rozprávково. „Svátky budu trávit doma s rodinou ako každý rok. Vánoční den u nás vypadá asi tak, že ráno se posnídá mazanec s čajem, zdobí se stromček a atmosféru doplňují pohádky, které máme zapnuté celý den. Na oběd máme zelnou polívku, po obědě je většinou nějaká procházka a ježíšek balí dárky... No a kolem

čtvrté hodiny se začne připravovat štedrovečerní večere, pustíme si koledy a připravujeme rybi polévku a hlavní chod: kapra s bramborovým salátem. Všichni se slavnostně oblečeme, připijeme, povečejíme, pak pouštíme lodičky (svíčky ve ořechové skořápce – pouštíme je ve vaně, protože doma nemáme rybník...). A pak finále, večera, jdeme ke stromečku a rozbalujeme dáreč-

ky,“ romanticky opisala moravské sviatky populárna Marky. My jej prajeme už len jedno: „Veselé Vianoce, Markétko.“

Chladní severania si teplom zo sviečok rozohrievajú svoje vianočné domovy

No a poďme tesne k rodisku populárneho Santu. Až z ďalekého švédskeho Södertälje k nám zavialo basketbalistku Ulriku Holmqvist. Tá trávi svoju premiérovú legionársku sezónu práve v našej metropole a prajnosť Spišiakov si nevie vynachváliť. Vo Švédsku sú vianočné sviatky oslavami „živého svetla“. V každej domácnosti stojí na čestnom

mieste trojramenný vianočný svietnik so sviečkami. Elektrické sviečky sa nepoužívajú. Tri rameená pripomínajú mystérium Svätej Trojice. Vianočné darčeky roznáša hrbatý trpaslík starček Jul-tombe. Sprevádza ho malý trpaslík - Julnissar. Darčeky vhadzujú otvoreným oknom. Na rozdiel od amerického Santa Clausa je vianočný škriatok vo Švédsku ďaleko skromnejší a sane s darčekom si ťahá sám. A ako je to u Holmqvistovcov? „Zideme sa vskutku celá rodina a verte, nie je nás málo. Celý deň sme spolu, veľa sa rozprávame, proste užívame si vzácne chvíle. Večer jeme typické švédske jedlá – buffe so šunkou, mäsové gul'ôčky s omáčkou, rybu s paradajkovou omáčkou a kopu iného dobrého jedla, pod ktorým sa ohýba náš sviatočný stôl,“ dodala Ulrika. A my jej okrem veľa basketbalových úspechov posielame do krajiny troch koruniek aj patriotský pozdrav: „God jul.“

Lotyšských dvanásť chodov striedajú u Šurkusovcov vianočné filmy

No a na Spiš si vďaka pivotke Rūconu prinesieme aj kúsok lotyšských Vianoc. Na lotyšský vianočný stôl neodmysliteľne patrí varená bravčová hlava s jačmeňom. Ďalšími pochúťkami sú hrach, fazuľa a jačmenné klobásky. Najvýznamnejšou lotyšskou vianočnou tradíciou je prezliekanie do masiek. Najčastejšie znázorňujú kone, medvede, vlky, vysoké ženy, malých mužov a smrtky, ktoré majú požeňať ľuďom a odohnať zlých duchov. Darčeky pod vianočný stromček nosí na Štedrý večer Ježiško. A v nejaké dúfa aj Liga Šurkusa. „Keďže brat žije v Anglicku a ja na Slovensku, tieto sviatky sú jediným dňom v roku,

kedy sme všetci pohromade. Na našom stole nesmie podľa tradície chýbať 12 lotyšských vianočných chodov a verte mi, je to riadna fuška, kým to nezmižne. Strašne radi následne pozeráme vianočné filmy. Priateľským Spišiakom prajem dni bez choroby, veľa lásky a pohody,“ ukončila lotyšský vianočný vstup Liga. A my do Lotyšska odkazujeme: „Prieci'gus Ziemsvetkus un Laimi'gu Jauno Gadu!“ V Bulharsku dedo Koleda rozosieva pokoj a lásku každej rodine

Naše vianočné putovanie končíme v Bulharsku. Táto južanská krajina je rodiskom poslednej spišskonovoveskej legionárky. Kristina Jordanska je volejbalistkou VK Spišská Nová Ves a Vianoce v jej krajine sa slávia až do Troch kráľov. Vianočné darčeky rozdáva Dedo Koleda. V žiadnej bulharskej rodine nechýba vianočný stromček. Tradičné vianočné menu na Štedrý večer sa skladá z piatich až siedmich bezmäsitých jedál. Ich základom je šošovica, fazuľa, ryža a kapusta. Zo sladkého kysnutého cesta sa pečú kruhové koláče podobné našim štrúdlam. Je v nich tvaroh, syr a vajcia a volajú ich banica. To všetko bude aj na štedrovečernej tabuli u Jordanských. „Nezabudnuteľným zážitkom je zdobenie stromčeka a radosť z prezentov. No najväčším darom je to, že rodina je pohromade. To je tým najväčším pokladom na svete,“ dokonale vystihla podstatu Vianoc bulharská volejbalistka. K tomu Patriot nemá čo dodať, Kristine praje „Čestita koleda!“, a všetkým legionárom v novoveskom drese veľa pohody a športových úspechov v ďalšom roku. **Oliver Buza**

Športová silvestrovská šuškanda

Kto si myslel, že počas vianočných sviatkov nastane v kuchyniach našich športových klubov pokoj, ten sa hlboko mýlil. Navonok to síce vyzerá, že Spišská Nová Ves zažije pohodové Vianoce, no Spišský Patriot vypátral, že po Novom roku vybuchnú na Spiši ozajstné športové bomby.

A začnime hneď tou najväčšou. Spišskonovoveským basketbalistom patrila pred Vianocami posledná priečka tabuľky a koncové červené svetlo sa nepozdávalo fanúšikom, no chladným nenechala ani manažment Spišskej Novej Vsi. Ten sa rozhodol konať a na našu palubovku dotiahol basketbalový klenot. Dres nášho klubu si do konca tohto ročníka oblečie americká legenda – Allen Iverson. Táto ikona

Philadelphia 76-ers, v drese ktorej sa stal v roku 2001 MVP v najprestížnejšej lige sveta, slávnej NBA, prichádza reštartovať svoju kariéru na Spiš. Tú ukončil v Turecku, no volaniu Spišiakov neodolal. „S Allenom nás dal dokopy náš bývalý hráč Maurice Acker, ktorý je jeho veľký kamarát. Porozprával mu o našom meste, o krásnych babách, ktoré tu žijú, o pulzujúcom nočnom živote, a tak sme nemuseli Allena dlho lámať. Verím,

že ho presun z niekoľkomiliónového Istanbulu do našej metropoly bolieť nebude. Vybavili sme mu prvotriedny apartmán, dostávať bude stravenky najvyššej hodnoty a dohodli sme sa aj na slušnom dennom vreckovom. Musím vyjadriť prekvapenie nad skromnosťou tohto veľikána, verím, že bude pre tím prínosom,“ poodkryl pozadie tohto prestupu roka Rašo Javorský, člen VV AC LB Spišská Nová Ves. A úžasná správa dorazila aj

zo zimného štadióna. Chýry o skvelých výkonoch vynoveného HK Sp. Nová Ves dorazili až za veľkú mláku a tamojší agenti začali postupne zaplňať náš štadión. V diároch pribúdali mená a v dodatkovom drafte NHL sa Spišiáci dočkali. Z historicky druhého miesta si slávny Detroit Red Wings vybral nášho obrancu Paľa Gurčíka. „Ešteže som sa rozhodol opäť si obuť v tomto ročníku korčule. Chvilu som sa v spišskom drese rozohral a vidíte aký to malo úspech. Už koncom novembra som odmietol ponuky z extraligy, nejaké šumy boli aj z KHL, ale ja túto ligu príliš nemusím. A Detroit? Skvelá správa. Vekovo zapadnem, už som komuniko-

val s Tomášom Tatarom, vraj sa tam na mňa tešia, pretože cítia, že po odchode Lidströma to s ich defenzívou nevyzerá príliš ružovo. So spoluhráčmi v našej novoveskej päťke sme už začali nacvičovať signály a prechod do útoku, aký praktizujú“ červené krídla. Chcem prísť do mesta motorov plne pripravený. A kto vie, možno v auguste prinesiem na naše námestie aj slávny Stenlyho pohár,“ odhodlane dodáva tvrdý zadák Spišiakov. No a posledná športová senzácia sa opäť udeje pod basketbalovými košmi. Pre zlú finančnú situáciu sa z Eurology odhlásujú „Dobré anjelky“ z Košíc a uvoľnené miesto zaberie práve spišskonovoveský Rūcon.

„Veľmi ma mrzí, že Košice takto dopadli, no chcem ubezpečiť slovenských fanúšikov, že euroligová miestenka je v správnych rukách. Viem, že budeme konkurencieschopné, obzvlášť sa teším na Jekaterinburg, myslím si, že finále s týmto ruským gigantom bude v našich silách,“ odhodlane dodáva elitná pivotka spišskonovoveského Rūconu Gina Palušná. Tak presne tieto športové lahodky vypátral Spišský Patriot v kuchyniach našich klubov. Okrem toho však „nakúpil“ aj poriadnu dávku silvestrovského šampanského, a tak po vyšumení novoročných bublinkiek môže byť nakoniec všetko inak... **-ob-**